Bevetés előtt: eligazítás, közelfelderítő feladatra FW. 189. géppel

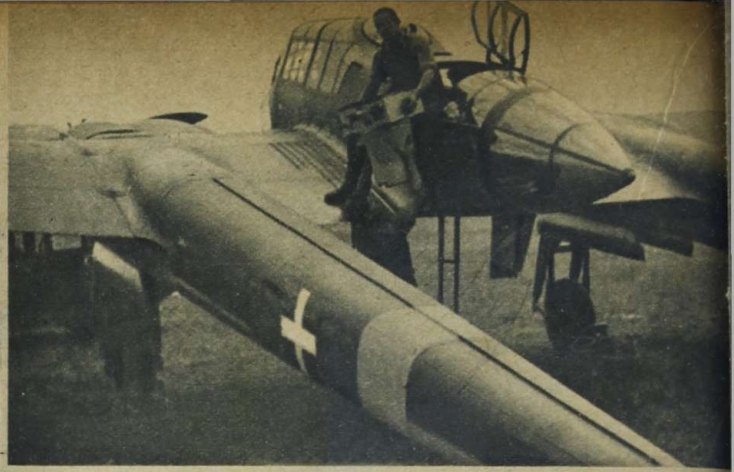

Kiemelik a FW. 189 gépből a fényképezőgépet

Kecskeméti közelfelderítők az őrvonalon

Alig multak el a hazatérő könnyűhadosztály tiszteletére Kecskeméten rendezett ünnepségek, máris örömmel kell beszámolnunk egy kecskeméti közelfelderítő repülőszázad eredményes működéséről.

A századot tavasszal új géptipusra — a FW. 189-re — képezték át. Május közepén készen is állott már alkalmazásra. Az orosz tavasz Ch. város melletti hadirepülőtéren találja őket. Feladatuk a közelfelderítés végrehajtása egy kb. százhúsz km. hosszú arcvonalszakaszon, 40—50 km. mélységben figyelik az ellenség minden megmozdulását, jelentik és nyilvántartják az ellenség helyzetében bekövetkező változás legapróbb részleteit is.

Látogassuk meg a századot. Repülőterük egy szép zöld mező. Első látásra nem is hinné az ember, hogy hadirepülőtéren van, ahol mesterien álcázva magyar gépek állanak. A levegőben induló és hazatérő gépek. Mi akik »új fiúk« vagyunk itt, minden gépet bizonyos gyanakvással figyelünk, hátha egy orosz tisztel meg látogatásával, esetleg bombáival... hiszen alig vagyunk 25 km-re az arcvonaltól. Az itteniek fel se néznek az égre, fülük jól ismeri már saját gépeink zúgását.

Bodó századossal találkozunk, aki a század első tisztje és éppen egy gép személyzetét igazítja el felderítési feladatra. Halljuk, hogy szól egy ilyen felderítési parancs: »Tömö százados úr derítse fel L. tavaktól W. községig a folyón levő átkelési előkészületeket, a vasutakon és utakon észlelhető mozgást. Állapítsa meg, hogy az X. erdőben már felderitett Sztalinorgona állások megszállottak-e? G. faluban felderitett üzemanyagtároló helyet bombázza. A fontosabb figyelésekről készítsen fényképfelvételt. Amennyiben páncélos gyülekezést lát, rádión azonnal jelentse. Magasság 2000 m., vagy a felhőalap. Az ellenséges légvédelmi tüzelőállások helyét figyelje meg. Különösen felhívom figyelmét arra, hogy N. falu légterében orosz vadász-elhárítással kell számolni. Jó leszállást!« Ezzel a gép személyzete elindul feladatának végrehajtására.

Amíg a gép visszatér, kérdésekkel ostromoljuk a térképébe merülő Bodó századost. Megtudjuk tőle, hogy a század Telbisz Imre százados parancsnoksága alatt május 22-e óta van bevetve. Azóta harminc repülési nap alatt 224 ellenséges repülést végzett. Felderítés közben 35.000 kg. bombát dobtak le. 1500 filmet dolgoztak fel és 5000 másolatot készítettek. Megtudjuk, hogy a FW—189. mintájú gép a legeszményibb felderítő gép: fordulékony, a megfigyelő kilátása szinte százszázalékos. A gép személyzete egymás között, a levegőben levő többi géppel és repülőterével állandó rádió-összeköttetésben van. Fegyverzete és sebessége a jelenlegi háborús követelményeknek minden tekintetben megfelel.

Szeretnénk százados úr egyéni élményeiről hallani valamit.

— »Személyzetemmel, Saághy főhadnagy megfigyelővel és v. Pintér szkv. lövésszel a huszonkettedik bevetésnél tartunk. Minden bevetésünk élmény volt. Igy többek között megemlékezem egy 16 km. széles ellenséges terület lefényképezéséről. Kilenc sávot repültünk 5000 m. magasságban. Vadász biztosítást az Udet német vadászezredtől kaptunk. A két vadász úgy kisért bennünket, hogy mindvégig a legnagyobb biztonságban voltunk. Hazafeléjövet lövészem alacsony magasságból egy lőszertelepet géppuskázott végig, amely kigyulladt és úgy égett egész napon át, hogy még az este 7 óra után hazatérő gép is megfigyelhette a tüzet.

Végigjárjuk a repülőteret. Elbeszélgetünk a szerelőkkel, fegyveresekkel, fényképészekkel, akik a gépek körül szorgoskodnak. Üzemanyagot töltenek, lőszerrel és bombával látják el gépeiket, friss fényképkazettákat raknak be. Minden darab a technika csodálatos vívmánya. Sétánk közben gyorsan múlt az idő. Egyszer csak hatalmas motorbúgásra leszünk figyelmesek. Egy kéttörzsű gép alacsonytámadással csap ránk, jelzi a feladat sikeres végrehajtását .Síma elszállás után a személyzet jelentkezik. Mint halljuk, Tömö százados feladatát százszázalékig megoldotta. Bodó százados a pilótához, Czigány zászlóshoz fordul, aki jelenti:

— »Alighogy betejeztük feladatunkat, megfigyelőmmel észrevesszük, hogy jobbról két ellenséges vadász óriási sebességgel közeledik. Gépünket azonnal meredek szögben nyomtam a föld felé, hogy mielőbb saját területre érkezzünk és földközelbe, ahol a vadász alulról támadni nem tud. 3000 m-ről zuhantunk és közben vettük csak észre, hogy nagyobbarányú légicsata közepébe kerültünk. Egy, már huzamosabb ideje tartó légiharc tanui voltunk, mert 2 ejtőernyőt is láttunk lebegni. Fájó szívvel hagytam ott a légiharc színhelyét. (Czigány zászlós azelőtt vadász volt.) Az elenséges vadászok leváltak rólunk és beavatkoztak a légiharcba. Mégegyszer visszafordultam, hogy legalább a harc kimenetelét megfigyelhessem. Tömö százados úr azonban hazairányított, mert felderítési eredményünk gyors hazavitele természetesen fontosabb volt. A hazahozott fényképfelvételeket nemsokára kiértékelik. Az előhívott filmek az átvilágításszekrénybe kerülnek, ahol szakavatott szemek értékelik ki a legapróbb részletekig. A fontosabb fényképfelvételekről másolatok készülnek. Ezeket a legrövidebb úton — »Gólyá«-val — viszik az elöljáró parancsnoksághoz. A század hajózó részének elhelyezése egy elhagyott és félig rombadőlt orosz épületben van. Homlokzatán egy ágaskodó szárnyas táltos díszeleg: a század jelvénye.

Vacsora után még bőven van idő ahhoz, hogy mindenki kedvenc szórakozásának hódolhasson. A fiúk összegyülekeznek századparancsnokuk, Telbisz Imre százados köré. Van is miért, hiszen a Honvéd Légierők egyik legnagyszerűbb rajzművésze a század apja. Minden aktuális rajza fergeteges sikert vált ki és nem csoda, ha az egész felderítő tanya megtelik rajzai vidám hangulatával.

Igy élnek ők és készülnek a holnap új feladataira, harcaira: a kecskeméti közelfelderítők.

K. A.

Az előhívott filmtekercset már száradás közben vizsgálják a kiértékelők